

brug for de ældre, ikke har brug for dem, der er dårligt uddannede, og aldrig kunne drømme om at betale for, at de dårligst uddannede fik en uddannelse. Det er kendsgerningerne om den gruppe mennesker, vi her taler om, men det har jeg ikke nogen forventning om at fru Eva Kjer Hansen hverken kan eller vil forstå.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg vil gerne spørge de socialdemokratiske ordførere og også hr. Ole Sohn: Når der bliver talt om bedre aktivering, når der bliver talt om erfaringer fra det praktiske liv, og når der bliver talt om at bruge arbejdskraften på hensigtsmæssig måde, ønsker man så fra de partiers side at skele til de erfaringer, der er gjort i Herlev og Glostrup Kommuner? To socialdemokratiske ledede kommuner, hvor man har udliciteret opgaverne, hvor man har inddraget det private arbejdsmarked, og hvor man konkret i Glostrup Kommune sammen med virksomheden Carl Bro har iværksat et beskæftigelsesprojekt, hvor 5 ud af 12 er kommet i faste job.

Vil man skele til sådanne konkrete eksempler? Vil man skele til erfaringerne fra det rigtige liv for netop at få folk ud i job på det private arbejdsmarked, hvor alle undersøgelser jo viser at der bliver større og større mangel på arbejdskraft, og at det derfor er vigtigt at undgå, at vi får placeret denne meget store gruppe inden for den offentlige sektor?

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Efter lovforslaget kan stat, amter og kommuner inden for en 2-årig forsøgsperiode søge om et statsligt tilskud til ansættelse af ældre langtidsledige. Det siger ministeren allerede i sin fremsættelsestale i beskrivelsen af lovforslagets indhold.

To afsnit længere nede i fremsættelsestalen kan man så læse, hvor gammel man skal være for at kunne betegnes som »ældre«. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg fik et mindre chok ved at konstatere, at regeringens definition på en »ældre« er en person på kun 48 år.

Jeg vil gerne på det stærkeste tage afstand fra en sådan tankegang. Man er ikke gammel, fordi man er fyldt 48 år, og man behøver bestemt heller ikke være et socialt tilfælde, som i kraft af denne sociale begivenhed – altså 48-års-fødselsdagen – skal have en check på 100.000 kr. med for at få en chance for at opnå ansættelse.

Regeringen gør sig skyldig i signalforvirring, så det klodser: Samtidig med, at man bruger mange ressourcer på at hævde, at der er brug for alle og altså også de ældre på arbejdsmarkedet, og samtidig med sidste års stærke forsøg på at hæve tilbagetrækningsalderen fremsætter man altså dette forslag med det stik modsatte signal. Man signalerer rødt og grønt på samme tid, og det kan der som bekendt ikke komme noget godt ud af.

Regeringen antager, at der år 2000 vil kunne ansættes 6.500 tilskudspersoner. Jeg deler ikke den antagelse. Amter og kommuner vil ikke være indstillet på at forøge beskæftigelsen nævneværdigt, selv om der gives tilskud. De amtslige og kommunale budgetter er så stramme, at det vil der simpelt hen ikke være plads til.

Derimod vil jeg ikke afvise, at man ved genbesættelse af stillinger vil overveje at ansætte tilskudspersoner i stedet for personer på normale vilkår, ikke i stort omfang, men dog i nogle tilfælde. Man vil altså kunne komme ud for, at en 48-årig ansøger uden tilskud bliver vraget til en stilling til fordel for en 48-årig med tilskud. Men sig mig: Er det ikke en urimelig diskrimination af personer, som ikke kan fremvise kvalifikationer i form af forudgående ledighed? Er det ikke urimeligt at blive vraget til fordel for en person med den berømte check på 100.000 kr.? Det mener vi i Det Konservative Folkeparti.

Man vil givetvis også i et vist omfang komme ud for kommunal kassetænkning. Tilskudsansættelsen bliver jo efter forslaget anset for en såkaldt død dagpengeperiode, og det betyder, at kommunerne kan have interesse i kortvarige ansættelse af personer, som derved kan hjælpes over i ordningen med forlængede dagpenge. På den måde kan kommunerne gennem kassetænkning læsse udgiften til forsørgelse i form af kontanthjælp over på staten.

Men det er jo ikke hensigtsmæssigt at vende tilbage til tidligere tiders mulighed for kassetænkning kommuner og stat imellem; det vender vi os imod.

Under forhandlingerne i Finansministeriet fremlagde regeringen en anden skitse til forsøg med seniorjob, men vel at mærke for en personkreds, som var betydelig mere snæver end den personkreds, vi taler om her. Det forslag tilkendegav vi villighed til at overveje positivt, men lovforslaget her må vi afvise, venligt naturligvis – det ligger til vores natur – men særdeles bestemt.